Archive of SID

مطالعات مدیریت ورزشی شماره ۵۰، مهر و آبان ۱۳۹۷، صص ۸۶-۶۳

تحلیل موانع فقرزدایی ورزشی در ایران

شیدا رنجبری[۱]، اکبر آقازاده[۲]، عبدالله چمن‌گلی[۳]

۱. استادیار مدیریت ورزشی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران*
۲. استادیار مدیریت ورزشی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران
۳. دکتری مدیریت ورزشی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۰/۰۷ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۲/۰۸

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی موانع فقرزدایی ورزشی در کشور ایران با استفاده از مدل‌سازی ساختاری تفسیری انجام شد. این مطالعه ازنوع پژوهش‌های توصیفی- تحلیلی بود. جامعهٔ آماری پژوهش حاضر خبرگان مدیریت ورزشی بودند که در عرصه‌های سیاست تجربهٔ کافی و دانش مناسب درخصوص مسائل مربوط به فقر در ورزش داشتند. ابزار پژوهش پرسش‌نامه‌ای پژوهشگرساخته با ۲۳ سؤال بود که شامل ۲۳ مانع فقرزدایی ورزشی در کشور ایران بود. روایی سازه‌ای پرسش‌نامه با استفاده از روش تحلیل عاملی اکتشافی تأیید شد. پایایی این پرسش‌نامه نیز با استفاده از محاسبهٔ آلفای کرونباخ تأیید شد. تمامی روند تجزیه‌وتحلیل داده‌های پژوهش حاضر در نرم‌افزارهای اس.پی.اس.اس و میک مک انجام گرفت. نتایج نشان داد که برخی موانع ازجمله توجه‌نکردن خانواده‌ها به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، وجود تغییرات طبیعی و جغرافیایی در برخی مناطق محروم و ایجاد برخی معضلات طبیعی در این مناطق، نبود برنامه‌های آموزشی در حوزهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین، ضعف فرهنگی درخصوص استفادهٔ تمامی اقشار و گروه‌های حاضر در مناطق محروم و فقیر نشین، نبود واحدهای صنعتی و تولیدی درجهت حمایت از ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور و توجه‌نکردن مدیران ارشد ورزشی کشور به مقولهٔ توسعه ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور در گروه متغیرهای مستقل اصلی مشخص شدند که سبب ایجاد و شکل‌گیری سایر موانع می‌شوند.

واژگان کلیدی: فقرزدایی، محرومیت، ورزش، عدالت، روستایی

*نویسندهٔ مسئول Email: ranjbarisheida@yahoo.com

www.SID.ir

Archive of SID

مقدمه

امروزه، توسعهٔ تربیت‌بدنی و ورزش به‌عنوان زمینه‌ساز تأمین و تربیت نیروی انسانی سالم و تندرست، بخشی از برنامه‌های توسعهٔ ملی به‌شمار می‌رود. شمول ورزش در برنامه‌های ملی مستلزم رعایت همهٔ جوانب، آثار و کارکردهای این پدیده در جامعه است (قاسمی، تجاری، بروجردی علوی، امامی و امیری، ۱۳۹۱، ۱۳۸). در سال‌های گذشته، نهادهای مختلف بخش تربیت‌بدنی و ورزش برنامه‌های متعددی را طراحی و اجرا کرده‌اند؛ اما به‌دلیل نبود هماهنگی و انسجام کافی از کارایی لازم برخوردار نبوده‌اند و به‌نظر می‌رسد این ناکامی بعد از تدوین طرح جامع ورزش نیز ادامه دارد. شکاف عمیق بین نظر و عمل غیرکاربردی‌شدن دانش تربیت‌بدنی نشان می‌دهد که از امکانات و منابع موجود به‌درستی بهره‌برداری نشده است (وب[1]، ۲۰۱۶، ۱۶۶). امروزه، به ورزش به‌عنوان عمده‌ترین ابزار تربیت می‌نگرند. نهادهای سیاسی مانند دولت‌ها و احزاب و نهادهای اجتماعی مانند سازمان‌های غیردولتی، آموزشی، فرهنگی و دینی در غرب، از ورزش به‌عنوان ابزار هدایت عامه بهره می‌گیرند (آدوم، دی کونینگ، بیتوگو و کریم[2]، ۲۰۱۶، ۹۱۰). دولت‌ها دریافته‌اند به کمک ورزش می‌توانند شهروندان همراه‌تری داشته باشند. این چنین طرز تلقی از ورزش نمودی نو است. کشورهای پیشرفتهٔ صنعتی ورزش را ابزاری بسیار قدرتمندی برای هدایت، هماهنگی و کنترل شهروندان می‌دانند. درعین‌حال، ورزش یکی از حیطه‌های پررونق اقتصادی برای ایجاد اشتغال بوده است (دارنل[3]، ۲۰۱۶، ۲۸). با افزایش استقبال مردم به تربیت‌بدنی و ورزش، زنجیره‌ای از تقاضاهای مستقیم و غیرمستقیم در بخش‌های اقتصادی مختلف پدیدار می‌شود. درواقع، دراثر افزایش تقاضای ورزش به میزان اقتصاد ملی افزوده می‌شود و ضریبی به‌وجود می‌آید که به کمک آن می‌توان دریافت که واحد اقتصادی در ورزش به چه میزان بر اقتصاد ملی اثر مستقیم یا غیرمستقیم می‌گذارد. ورزشکاران حرفه‌ای یکی از ارکان اصلی توسعهٔ ورزش قهرمانی هستند. ورزشکاران حرفه‌ای معمولاً به‌دنبال راه‌های بهتر برای فروش کالای خود که مهارت در رشتهٔ ورزشی است، هستند. این ورزشکاران به‌طور مستقیم و غیرمستقیم موجب ارتقای رشتهٔ ورزشی و به‌تبع آن، ارتقای ورزش قهرمانی می‌شوند. در این مورد، مسئولان ورزش کشور وظیفهٔ سنگینی درقبال این‌گونه ورزشکاران دارند. ایجاد محیطی مناسب برای فعالیت این ورزشکاران بسیار مهم است (جیولیانوتی، کولیسون، دارنل و هوی[4]، ۲۰۱۷، ۱۲۳).

1. Weeb
2. Adom, De Coning, Bitugu & Karim
3. Darnell
4. Giulianotti, Collison, Darnell & Howe

www.SID.ir

Archive of SID

اهمیت توسعهٔ ورزش سبب شده است تا در جوامع مختلفی به گسترش آن اقدام کنند؛ اما دراین‌بین، نبود عدالت در برنامه‌ها، نیروی انسانی و تجهیزات در ارتباط با ورزش سبب شده است تا فقر ورزشی در برخی مناطق شکل گیرد. توسعهٔ عادلانهٔ ورزش در تمامی نقاط شهری می‌تواند به توسعهٔ جوامع به‌صورت یکپارچه منجر شود (دیگارسی، کنایت، رودگرس و کلارک[1]، ۲۰۱۷، ۴۷). توسعهٔ ورزش در مناطق محروم می‌تواند به رشد این مناطق در سایر عرصه‌ها ازجمله رشد اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی منجر شود. افزون‌براین، توسعه‌نیافتن ورزش در برخی مناطق ازجمله مناطق محروم می‌تواند سبب بروز خسارت‌های مالی بی‌شمار در حوزه‌های پزشکی و بهداشتی شود. ازاین‌رو، دولت‌ها درجهت گسترش برنامه‌های توسعه در ورزش نیازمند برخورداری از برنامه‌های منسجم و عادلانه هستند (لیونز[2] و همکاران، ۲۰۰۰، ۲۱). در کشور ایران با توجه به وسعت زیاد، شاهد وجود مناطق محروم بسیاری هستیم که این مناطق درحال‌حاضر با مشکلات بهداشتی، درمانی، اقتصادی و فرهنگی مواجه هستند. این درحالی است که از ظرفیت‌های ورزشی در سطح همگانی، آموزشی، قهرمانی و حرفه‌ای می‌توان به‌خوبی برای بهبود این مناطق اقدام کرد؛ به‌عنوان‌مثال، بسیاری از ورزشکاران فوتبال در کشور برزیل توانسته‌اند با استعدادیابی مناسب به سطح اول فوتبال جهان دست یابند (فونتس، فوتنس و دهولاندا[3]، ۲۰۱۴، ۲۹). همچنین، هامپل، آون و لسلی[4] (۲۰۰۲) اشاره کردند که حدود ۲۱۰ هزار کودک اسکاتلندی در مناطق محروم زندگی می‌کنند که نبود امکانات ورزشی برای آنان سبب شده است مشکلات عمده‌ای در زمینه‌های پزشکی برای آنان به‌وجود آید و هزینه‌های گزافی برای دولت داشته باشند. برای توسعهٔ مناسب ورزش در هر کشور باید به هریک از مؤلفه‌های ورزش به‌شکل مناسبی توجه و تأکید داشت. نتایج بررسی‌های مختلف نشان می‌دهد که توجه و تأکید بر مؤلفه‌ها و ابعاد مختلف ورزشی، شرایط متعادل و برابری ندارد (چاپلین[5]، ۲۰۰۴، ۱۹۵). اهمیت ورزش به‌مثابهٔ عامل مهم تفریحات سالم برای عموم افراد جامعه و هدایت آن‌ها برای مشارکت در ورزش است که نیازمند برنامه‌ریزی مناسب سیاست‌گذاران و بسیج همهٔ امکانات و زیرساخت‌های موجود برای ترویج ورزش به‌عنوان سبک زندگی افراد جامعه و ایجاد فرهنگ سلامت و تندرستی در جامعه است (دارنل، ۲۰۱۰، ۵۶)؛ ازاین‌رو، می‌توان به‌خوبی درک کرد که گسترش ورزش در تمامی مناطق ازجمله مناطق محروم یکی از اهداف عالی هر جامعه‌ای است. این درحالی است که لزوم توجه به مقولهٔ فقر ورزشی در کشور ما در برخی مناطق به‌خوبی درک

1. De Garce, Knight, Rodgers & Clark
2. Lyons
3. Fontes, Fontes & DeHollanda
4. Humpel, Owen & Leslie
5. Chapin

www.SID.ir

Archive of SID

می‌شود. این مسئله ناشی از نبود عدالت در استفاده از منابع انسانی، مادی و تجهیزاتی در ورزش اس که سبب نبود توزیع مناسب ورزش در کشور شده است. در پژوهش‌های اندکی به بررسی فقرزدایی در ورزش پرداخته شده است. کوالتر، آلیسون و تایلور[1] (۲۰۰۰) در پژوهش خود اشاره کردند که توسعهٔ ورزش در مناطق محروم می‌تواند در درازمدت سبب کاهش هزینه‌های دولت‌ها در تمامی عرصه‌ها در این مناطق شود.

برخی مطالعات موانع فقرزدایی ورزشی را بررسی و تحلیل کرده‌اند. در برخی پژوهش‌ها به موانع مربوط به نیروهای انسانی ازجمله نبود مدیران بومی و نبود افراد متخصص اشاره شده است (واندرمرسچن، وان ریجنمورتل و اسچردر[2]، ۲۰۱۷). در برخی مطالعات نیز دربارهٔ موانع مدیریتی بحث شده است. نبود پوشش رسانه‌ای درجهت شناسایی وضعیت فعلی فقر ورزشی در مناطق محروم و همچنین، نبود ارزش‌یابی و نظارت مناسب درخصوص برنامه‌های ورزشی در این مناطق ازجمله موانعی بوده‌اند که در برخی پژوهش‌ها به آن‌ها اشاره شده است (کوهن[3] و همکاران، ۲۰۱۲؛ فریدمن و همکاران، ۲۰۱۴؛ وان میدلکوپ[4] و همکاران، ۲۰۱۷؛ کرامر، لاکرولد، استرونکس و کونست[5]، ۲۰۱۷). افزون‌براین، در برخی مطالعات ازجمله پژوهش‌های گیرگینوو و هیلز[6] (۲۰۰۸)، واندرمرسچن و همکاران (۲۰۱۷) و هودگی، کانترز، فورنریس، بوکارو و سایری‌مککورد[7] (۲۰۱۷) به موانع فرهنگی ازجمله آگاهی پایین خانواده‌ها درراستای مزایای ورزش، نبود ضرورت و دغدغه درجهت توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و همچنین، آگاهی‌نداشتن دولت درخصوص ظرفیت‌های مناطق محروم در توسعهٔ ورزش در ابعاد مختلف اشاره شده بود. در برخی از مطالعات نیز موانع زیرساختی ازجمله نبود عدالت در توزیع منابع مالی و انسانی در ورزش بحث و بررسی شده بودند (الاوای، کریک، مک‌کینتاری و موتری[8]، ۲۰۰۷؛ نوگورا[9] و همکاران، ۲۰۱۶). همچنین، پژوهش‌های معدودی به بررسی موانع حقوقی و قانونی ازجمله فقدان قوانین حمایتی ویژه توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین اشاره داشته‌اند (فریدمن، آندروز و سیلک[10]، ۲۰۰۴). با توجه به مطالعات انجام‌شده در این حوزه، نبود پژوهش‌های جامع در کشور ایران با توجه به شرایط و ویژگی‌های

1. Coalter, Allison & Taylor
2. Vandermeerschen, Van Regenmortel & Scheerder
3. Cohen
4. Van Middelkoop
5. Giulianotti, Collison, Darnell & Howe
6. Girginov & Hills
7. Hodge, Kanters, Forneris, Bocarro, & Sayre-McCord
8. Ellaway, Krik, Macintyre & Mutrie
9. Nogueira
10. Friedman, Andrews & Silk

www.SID.ir

Archive of SID

متفاوت به‌خوبی مشاهده می‌شود. افزون‌براین، برخی موانع ویژهٔ کشور ایران که در مسیر فقرزدایی تأثیرگذار هستند، به شناسایی و بررسی نیاز دارند. طبیعی است که محیط‌های متفاوت پژوهش‌های انجام‌شده با محیط فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور، لزوم توسعهٔ پژوهش‌ها در این حوزه را به‌خوبی نمایان می‌کند.

با توجه به کارکردهای ورزش در سطح جامعه نیاز است با بررسی‌های علمی در این حوزه به تقویت فعالیت‌ها درزمینهٔ فقرزدایی در ورزش اقدام شود. با توجه به گستردگی ایران، ایجاد برخی مناطق محروم از منظر ورزشی امری بدیهی است. دراین‌بین، تلاش درجهت رفع فقر در حوزهٔ ورزشی نیازمند برخورداری از شواهد کافی علمی در این حوزه است. پژوهش درزمینهٔ علل بروز فقر ورزشی می‌تواند به‌عنوان یک راهنمای مناسب در مسیر توسعهٔ فقرزدایی استفاده شود. انجام پژوهش‌ها در این حوزه می‌تواند علاوه‌بر بهبود آگاه‌سازی در این حوزه به تقویت شواهد علمی در حوزهٔ فقرزدایی در ورزش منجر شود. این مسئله علاوه‌بر شناسایی برخی موانع، سبب سهولت در برنامه‌ریزی و اقدامات در این حوزه می‌شود. افزون‌براین، بررسی پژوهش‌های انجام‌شده نشان می‌دهد که خلأ پژوهشی ناشی از کمبود مطالعات در حوزهٔ فقرزدایی ورزشی، به‌خصوص در ایران وجود دارد.

لزوم فقرزدایی در ورزش کشور بیش‌ازپیش لازم است. انجام هزینه در مسیر توسعهٔ ورزش در مناطق محروم می‌تواند به صرفه‌جویی هزینه‌های گزاف در مسیر بهداشت، فرهنگ و اشتغال در این مناطق منجر شود؛ ازاین‌رو، به‌خوبی قابل‌مشاهده است که فقدان برنامه‌ریزی‌ها در مسیر فقرزدایی در ورزش سبب بروز خطرهای جدی در این حوزه شده است که سبب شده است کشور ایران را با آسیب‌های جدی مواجه کند. در پژوهش حاضر، برای بررسی موانع فقرزدایی ورزشی از روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری استفاده شده است. این روش علاوه‌بر شناسایی عوامل و موانع، به سطح‌بندی این عوامل و موانع می‌پردازد. در پژوهش حاضر، سطح‌بندی‌کردن موانع فقرزدایی ورزشی می‌تواند مشخص کند که کدام موانع سبب شکل‌گیری سایر موانع هستند. به‌عبارت‌دیگر، موانع زیرساختی در رفع فقرزدایی ورزشی به‌واسطهٔ این روش به‌خوبی شناسایی می‌شود. این روش علاوه‌بر شناسایی موانع، درقالب مدلی موانع مهم و ضروری را نشان می‌دهد. با توجه به اینکه برخی موانع از درون سایر موانع شکل می‌گیرند، این روش با توجه به فرایند خود موانع اصلی در مسیر فقرزدایی ورزشی را شناسایی می‌کند. این مسئله می‌تواند به‌صورت مؤثری موانع اصلی را موردتوجه قرار دهد تا از این طریق بتوان برنامه‌ریزی مناسبی را درخصوص رفع موانع شناسایی‌شده انجام داد؛ ازاین‌رو، پژوهش حاضر با هدف بررسی موانع فقرزدایی ورزشی در کشور ایران، علاوه‌بر استفاده از روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری سعی در پاسخ به این سؤال دارد که موانع فقرزدایی ورزشی در کشور ایران چه هستند؟ و رتبه‌بندی آنان چگونه است؟

www.SID.ir

Archive of SID

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر ازنوع پژوهش‌های توصیفی- تحلیلی است که به‌صورت میدانی انجام شد. جامعهٔ آماری پژوهش خبرگان حوزهٔ مدیریت ورزشی بودند که در عرصه‌های سیاست تجربهٔ کافی و دانش مناسب درخصوص مسائل مربوط به فقر در ورزش داشتند. براساس انتخاب گلوله‌برفی، ۱۷ نفر به‌عنوان نمونهٔ پژوهش مشخص شدند. خبرگان شناسایی‌شده برخی اساتید مدیریت ورزشی آگاه در حوزهٔ فقر و سیاست‌گذاری در ورزش و همچنین، برخی اساتید سایر حوزه‌های مدیریت بودند که در حوزهٔ فقر و محرومیت در ورزش تخصص داشتند. جدول شمارهٔ یک ویژگی‌های جمعیت‌شناختی خبرگان پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت‌شناختی خبرگان پژوهش

خبرگان	مدرک تحصیلی	سابقهٔ شغلی	سمت	تخصص
خبرهٔ ۱	دکتری	۱۰ سال	عضو هیئت‌علمی	سیاست‌گذاری سلامت
خبرهٔ ۲	کارشناسی‌ارشد	۷ سال	کارشناس سازمانی	جامعه‌شناسی
خبرهٔ ۳	دکتری	۱۵ سال	عضو هیئت‌علمی	مدیریت ورزشی
خبرهٔ ۴	کارشناسی‌ارشد	۱۵ سال	مدیر سازمانی	مدیریت دولتی
خبرهٔ ۵	دانشجوی دکتری	۱۰ سال	کارشناس سازمانی	سیاست‌گذاری عمومی
خبرهٔ ۶	دکتری	۱۲ سال	عضو هیئت‌علمی	علوم سیاسی
خبرهٔ ۷	دکتری	۱۱ سال	عضو هیئت‌علمی	مدیریت دولتی
خبرهٔ ۸	دکتری	۹ سال	عضو هیئت‌علمی	مدیریت منابع انسانی
خبرهٔ ۹	کارشناسی	۱۳ سال	کارشناس سازمانی	تربیت‌بدنی و علوم ورزشی
خبرهٔ ۱۰	دکتری	۱۰ سال	عضو هیئت‌علمی	سیاست‌گذاری سلامت
خبرهٔ ۱۱	دکتری	۱۰ سال	عضو هیئت‌علمی	جامعه‌شناسی سیاسی
خبرهٔ ۱۲	دکتری	۱۵ سال	عضو هیئت‌علمی	مدیریت ورزشی
خبرهٔ ۱۳	دکتری	۱۲ سال	عضو هیئت‌علمی	مدیریت ورزشی
خبرهٔ ۱۴	دانشجوی دکتری	۱۵ سال	مدیر سازمانی	سیاست‌گذاری عمومی
خبرهٔ ۱۵	دانشجوی دکتری	۱۲ سال	مدیر سازمانی	مدیریت ورزشی
خبرهٔ ۱۶	دکتری	۵ سال	عضو هیئت‌علمی	سیاست‌گذاری عمومی
خبرهٔ ۱۷	دکتری	۷ سال	عضو هیئت‌علمی	سیاست‌گذاری سلامت

ابزار پژوهش پرسش‌نامه‌ای پژوهشگرساخته با ۲۳ سؤال بود که شامل ۲۳ مانع فقرزدایی ورزشی در کشور ایران بود که براساس مطالعهٔ جامع منابع شناسایی شدند و پس از بررسی‌ها، درقالب روش دلفی این موانع شناسایی شدند. بدین‌منظور، ابتدا ۱۲ مانع درقالب بررسی مبانی نظری پژوهش

www.SID.ir

Archive of SID

شناسایی شدند و سپس، با بررسی و انجام روش دلفی در مرحلهٔ اول، تعداد ۱۱ مانع دیگر از منظر خبرگان به موانع شناسایی‌شده اضافه شدند. این ۱۱ مانع ازجمله موانعی هستند که از منظر خبرگان مربوط به شرایط و ویژگی‌های کشور ایران هستند. سپس، در مرحلهٔ دوم روش دلفی، در ۲۳ مانع شناسایی‌شده خبرگان اتفاق‌نظر داشتند و درنهایت، این ۲۳ مانع به‌عنوان موانع فقرزدایی ورزشی مشخص شدند؛ بنابراین، روش دلفی در پژوهش حاضر در دو مرحله انجام شد. بدین‌منظور، ابتدا پرسش‌نامه‌های پژوهش که شامل موانع شناسایی‌شده بودند، طراحی شدند و پس از بررسی پرسش‌نامه‌ها ازحیث نوشتاری، این پرسش‌نامه‌ها برای خبرگان ارسال شدند و پس از اعمال نظر آنان، درنهایت، پرسش‌نامهٔ حاوی موانع شناسایی‌شده، در مرحلهٔ دوم به خبرگان ارسال شد و این موانع ازنظر آنان تأیید و نهایی شد.

درنهایت، موانع شناسایی‌شده درقالب پرسش‌نامهٔ پژوهشگرساخته‌ای با توجه به روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری که به مقایسهٔ دوبه‌دوی موانع شناسایی‌شده می‌پردازد، بررسی شدند. روایی محتوایی این پرسش‌نامه با استفاده از نظرهای هفت تن از اساتید دانشگاهی بررسی شد. همچنین، درخصوص روایی محتوایی نیز با استفاده از فرم‌های روایی‌سنجی سی.وی.آی[1] و سی.وی.آر[2] تأیید شد. مقدار سی.وی.آر با توجه به تعداد اساتید (هفت نفر) برابر با ۰/۹۹ و مقدار سی.وی.آی برابر با ۰/۹۹ به‌دست آمد؛ بنابراین، روایی محتوایی ابزار ما تأیید شد. همچنین، روایی سازهٔ پرسش‌نامه با استفاده از روش تحلیل عاملی اکتشافی بررسی شد. ابتدا برای بررسی کفایت حجم نمونه‌برداری از آزمون کفایت نمونه‌برداری کیزر- می‌یر- الکین[3] استفاده شد که میزان این آزمون ۰/۹۴۰ به‌دست آمد که نشانگر مناسب‌بودن میزان این آماره است. سپس، برای اینکه مشخص شود همبستگی بین مواد آزمون در جامعه برابر با صفر نیست، از آزمون بارتلت[4] استفاده شد که نتایج این آزمون در سطح ۹۹ درصد اطمینان معنادار شد. نتایج تحلیل عاملی نشان داد که درمجموع، پنج مانع (موانع مدیریتی، موانع فرهنگی، موانع انسانی، موانع حقوقی و قانونی و زیرساختی) ۷۵/۵۲۸ درصد از واریانس کل سؤال‌ها را در برگرفتند. جدول شمارهٔ دو نتایج بارعاملی مربوط به هر مانع و دسته‌بندی موانع را نشان می‌دهد.

1. CVI
2. CVR
3. KMO
4. Bartlett's Test

www.SID.ir

Archive of SID

جدول ۲- نتایج آزمون تحلیل عاملی اکتشافی

ردیف	موانع	موانع مدیریتی	موانع فرهنگی	موانع زیرساختی	موانع انسانی	موانع حقوقی-قانونی
۱	نبود ارزشیابی مناسب درجهت بیان واقعیت‌های ورزشی در مناطق محروم کشور (مانع شمارهٔ ۱۸)	۰/۸۴۱				
۲	نبود پوشش مدیریتی توسط سازمان‌های ورزشی در همهٔ مناطق محروم و فقیرنشین کشور (مانع شمارهٔ ۱۳)	۰/۸۱۲				
۳	تأثیر گذاری گروه‌های قدرت در جذب منابع دولتی در ورزش (مانع شمارهٔ ۸)	۰/۸۰۱				
۴	نبود قدرت سیاسی مناسب در مناطق محروم (مانع شمارهٔ ۹)	۰/۷۴۱				
۵	فعالیت‌نداشتن سازمان های متولی ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین (مانع شمارهٔ ۲۲)	۰/۶۹۸				
۶	نظارت‌های نامناسب سازمان‌های حکومتی در حوزهٔ ورزش مناطق محروم و فقیرنشین (مانع شمارهٔ ۲۰)	۰/۶۲۱				
۷	توجه‌نداشتن مدیران ارشد ورزشی کشور به مقولهٔ توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین (مانع شمارهٔ ۱۷)	۰/۶۰۱				
۸	ارتباطات ضعیف سازمان‌های متولی ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین با سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی کشوری و استانی (مانع شمارهٔ ۴)	۰/۵۸۷				
۹	نبود پوشش رسانه‌ای مناسب درجهت مشخص‌کردن ضعف‌های ورزشی در مناطق محروم (مانع شمارهٔ ۵)	۰/۵۸۰				
۱۰	نبود ضرورت و دغدغه درجهت توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور (مانع شمارهٔ ۱۲)		۰/۸۰۹			
۱۱	آگاهی نابین درخصوص ظرفیت بالا و استعدادهای ورزشی مناسب این مناطق در حوزه‌های مختلف ورزش (مانع شمارهٔ ۱۰)		۰/۷۷۶			
۱۲	توجه‌نداشتن خانواده‌ها به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور (مانع شمارهٔ ۳)		۰/۶۶۰			
۱۳	ضعف فرهنگی درخصوص استفادهٔ تمامی اقشار و گروه‌های خاص در مناطق محروم (مانع شمارهٔ ۱۵)		۰/۶۳۸			
۱۴	نبود برنامه‌های آموزشی در حوزهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین (مانع شمارهٔ ۱۱)		۰/۶۱۱			
۱۵	فقدان توجه به تکمیل طرح‌های ورزشی مناطق محروم و فقیرنشین (مانع شمارهٔ ۲۳)			۰/۸۶۶		
۱۶	نبود عدالت در توزیع منابع مالی و انسانی در ورزش کشور (مانع شمارهٔ ۲۱)			۰/۷۱۴		
۱۷	فقدان توجه به زیرساخت‌های مناطق محروم کشور در طراحی برنامه‌های توسعهٔ ورزش (مانع شمارهٔ ۲)			۰/۶۳۹		
۱۸	وجود تغییرات طبیعی و جغرافیایی در برخی مناطق محروم و ایجاد برخی معضلات طبیعی در این مناطق (مانع شمارهٔ ۷)			۰/۵۷۴		
۱۹	نبود واحدهای صنعتی و تولیدی درجهت حمایت از ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور (مانع شمارهٔ ۱۶)			۰/۵۷۰		
۲۰	استفاده از مدیران غیربومی در ساختار ورزش مناطق محروم و فقیرنشین (مانع شمارهٔ ۶)				۰/۷۷۴	
۲۱	نبود افراد متخصص در مناطق محروم و فقیرنشین در حوزهٔ ورزش (مانع شمارهٔ ۱)				۰/۶۱۷	
۲۲	فقدان قوانین حمایتی ویژهٔ توسعهٔ ورزش کشور (مانع شمارهٔ ۱۴)					۰/۷۹۹
۲۳	ابهام و نامشخص‌بودن ساختار ورزش در مناطق محروم و روستایی (مانع شمارهٔ ۱۹)					۰/۷۴۰

www.SID.ir

Archive of SID

پایایی این پرسش‌نامه نیز با استفاده از محاسبهٔ میزان بازآزمایی تأیید شد. همان‌طورکه ذکر شد، برای انجام این پژوهش از روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری استفاده شده است. این روش یک فرایند یادگیری تعاملی است که در آن مجموعه‌ای از عناصر مختلف و به‌هم‌مرتبط در یک مدل نظام‌مند جامع ساختاردهی می‌شوند (وارفیلد[1]، ۱۹۷۴، ۵۳). این روش به ایجاد و جهت‌دادن به روابط پیچیده میان عناصر یک سیستم کمک می‌کند (فایسال[2]، ۲۰۰۶، ۵۳۵). یکی از اصلی‌ترین منطق‌های این روش آن است که همواره عناصری که در یک سیستم اثرگذاری بیشتری بر سایر عناصر دارند، از اهمیت بیشتری برخوردارند. مدلی که با استفاده از این روش‌شناختی به‌دست می‌آید، ساختاری از یک مسئله یا موضوع پیچیده، یک سیستم یا حوزهٔ مطالعاتی را نشان می‌دهد که الگویی بادقت‌طراحی‌شده است (فایسال، ۲۰۰۶، ۵۳۶)؛ درنتیجه، می‌توانیم بگوییم که مدل‌سازی ساختاری تفسیری نه‌تنها بینشی را درخصوص روابط میان عناصر مختلف یک سیستم فراهم می‌کند، بلکه ساختاری را مبتنی بر اهمیت و تأثیرگذاری عناصر بر هم (بسته به نوع رابطهٔ محتوایی تعریف‌شده) فراهم می‌کند و نمایشی تصویری را به‌نمایش می‌گذارد. این روش تفسیری است؛ زیرا، قضاوت گروهی از افراد تعیین می‌کند که آیا روابطی میان این عناصر وجود دارد یا خیر. این روش ساختاری است؛ زیرا، اساس روابط یک ساختار سرتاسری است که از مجموعهٔ پیچیده‌ای از متغیرها استخراج شده است (ناوران، ۱۳۹۱، ۹۵). ایدهٔ اصلی مدل‌سازی ساختاری تفسیری تجزیهٔ یک سیستم پیچیده به چند زیرسیستم (عناصر) با استفاده از تجربهٔ عملی و دانش خبرگان با هدف ساخت یک مدل ساختاری چندسطحی است (ابراهیمی، ۱۳۹۳، ۸۵). این مدل دارای چهار گام است.

گام اول- ایجاد ماتریس خودتعاملی ساختاری

برای تهیهٔ ماتریس خودتعاملی ساختاری لازم است وابستگی تمام عناصر شناسایی‌شده (منظور از عناصر در این گام، موانع شناسایی‌شده است که در پژوهش حاضر ۲۳ مانع در مسیر فقرزدایی ورزشی در کشور ایران شناسایی شدند)، به‌صورت دوبه‌دو بررسی شوند. بدین‌منظور، از چهار نماد به شرح زیر استفاده می‌شود:

V: اگر معیار i فقط بر معیار j تأثیر می‌گذارد؛

X: اگر هم معیار i و j و هم معیار j بر معیار i تأثیر می‌گذارد؛

A: اگر فقط معیار j بر معیار i تأثیر می‌گذارد؛

O: اگر هیچ رابطهٔ تأثیرگذاری میان دو معیار i و j وجود ندارد.

1. Warfield
2. Faysal

www.SID.ir

Archive of SID

گام دوم- به‌دست‌آوردن ماتریس دستیابی

برای به‌دست‌آوردن ماتریس دستیابی باید نمادهای بالا به صفر و یک تبدیل شوند. برحسب قواعد زیر می‌توان به ماتریس موردنظر دست پیدا کرد.

- درصورتی‌که ورودی (i ،j) (محل برخورد ستون سطر i و ستون j) در ماتریس خودتعاملی ساختاری V باشد، در ورودی (i ،j) در ماتریس دسترس‌پذیری یک و در ورودی (j ،i) صفر قرار داده می‌شود؛
- درصورتی‌که ورودی (i ،j) (محل برخورد ستون سطر i و ستون j) در ماتریس خودتعاملی ساختاری A باشد، در ورودی (i ،j) در ماتریس دسترس‌پذیری صفر و در ورودی (j ،i) یک قرار داده می‌شود؛
- درصورتی‌که ورودی (i ،j) (محل برخورد ستون سطر i و ستون j) در ماتریس خودتعاملی ساختاری X باشد، در ورودی (i ،j) در ماتریس دسترس‌پذیری یک و در ورودی (j ،i) یک قرار داده می‌شود؛
- درصورتی‌که ورودی (i ،j) (محل برخورد ستون سطر i و ستون j) در ماتریس خودتعاملی ساختاری O باشد، در ورودی (i ،j) در ماتریس دسترس‌پذیری صفر و در ورودی (j ،i) صفر قرار داده می‌شود.

پس از به‌دست‌آوردن ماتریس دستیابی اولیه، با درنظرگرفتن خاصیت انتقال‌پذیری اگر (i و j) با هم در ارتباط باشد و نیز (k و j) با هم رابطه داشته باشند، آن‌گاه (k و i) با هم در ارتباط هستند و ماتریس دستیابی نهایی به‌دست می‌آید.

گام سوم- تعیین سطح و ماتریس استاندارد

برای تعیین سطح، با استفاده از ماتریس دستیابی مجموعهٔ قابل دستیابی (خروجی) و مجموعهٔ پیش‌نیاز (ورودی) برای هر متغیر تعیین می‌شود. مجموعهٔ خروجی هر متغیر شامل متغیرهایی می‌شود که ازطریق این متغیر می‌توان به آن‌ها رسید و مجموعهٔ پیش‌نیاز شامل متغیرهایی می‌شود که ازطریق آن‌ها می‌توان به این متغیر رسید. پس از تعیین مجموعهٔ خروجی و پیش‌نیاز برای هر متغیر، عناصر مشترک در دو مجموعهٔ ورودی و خروجی برای هر متغیر شناسایی می‌شوند. در اولین جدول، تکرار متغیری دارای بالاترین سطح است که مجموعهٔ خروجی و عناصر مشترک آن کاملاً یکسان باشند. پس از تعیین این متغیرها آن‌ها را از جدول حذف می‌کنیم و با بقیهٔ متغیرهای باقی‌مانده جدول بعدی را تشکیل می‌دهیم. در جدول دوم نیز همانند جدول اول متغیر سطح دوم را مشخص می‌کنیم و این کار را تا تعیین سطح همهٔ متغیرها ادامه می‌دهیم. سپس، ماتریس استاندارد را تشکیل می‌دهیم که با مرتب‌کردن عناصر با توجه به سطوح خود به‌دست می‌آید.

www.SID.ir

Archive of SID

گام چهارم- تشکیل مدل ساختاری تفسیری

با توجه به سطوح هریک از معیارها و همچنین، ماتریس دستیابی نهایی، مدل ساختاری تفسیری رسم می‌شود (ناوران، ۱۳۹۱، ۹۶).

گام پنجم- تحلیل میک مک[1]

درنهایت، در آخرین گام با انجام تحلیل میک‌مک موانع شناسایی‌شده به چهار دستهٔ متغیرهای پیوندی، متغیرهای وابسته، متغیرهای مستقل کلیدی و متغیرهای مستقل خودمختار تقسیم خواهند شد (ناوران، ۱۳۹۱، ۹۷). تمامی روند تجزیه‌وتحلیل داده‌های پژوهش حاضر در نرم افزارهای اس.پی.اس.اس[2] و می‌مک انجام شد.

نتایج

پس از بررسی نظرهای نمونه‌های پژوهش با استفاده از روش دلفی، مطالعهٔ ادبیات حوزهٔ فقرزدایی در ورزش، مسائل مربوط به مناطق محروم و همچنین، بررسی پژوهش‌های انجام‌شده دربارهٔ موانع موجود در مسیر فقرزدایی در ورزش، موانع اصلی حوزهٔ فقرزدایی ورزشی در کشور ایران در ورزش شناسایی شدند. لازم است ذکر شود این موانع پس از شناسایی اولیه و بررسی توسط تیم خبرگان اصلاح شدند و به تأیید نهایی رسیدند. این موانع به‌عنوان معیارها و عناصر مدنظر در مرحلهٔ اول روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری استفاده شدند. در ادامهٔ پژوهش برای انجام روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری، از ایجاد ماتریس خودتعاملی ساختاری استفاده شد.

1. MicMac
2. SPSS

www.SID.ir

Archive of SID

جدول ۳- ماتریس خودتعاملی ساختاری

موانع	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳
۱	V	V	V	A	V	O	O	O	X	A	A	A	X	A	X	A	A	X	O	X	A	V	
۲	V	V	V	A	V	A	A	A	O	A	A	A	O	A	A	A	O	A	A	A	O		
۳	O	O	O	V	V	O	O	X	X	O	O	O	X	V	O	V	A	O	O	V			
۴	V	V	V	A	V	A	A	A	O	A	A	O	A	A	V	V	A	A	A				
۵	V	V	V	V	V	A	A	A	O	V	V	V	A	V	V	X	A	A					
۶	V	V	V	O	V	A	V	X	O	O	O	V	V	V	V	V	X						
۷	O	O	O	O	V	O	O	V	V	O	O	O	V	O	O	O							
۸	V	V	V	A	V	A	A	A	A	A	A	A	A	A	V								
۹	V	V	V	O	V	A	A	A	A	A	A	A	O	A									
۱۰	V	V	V	X	V	V	A	A	O	O	X	V	A										
۱۱	O	O	O	O	V	O	V	V	A	O	V	O											
۱۲	V	V	V	V	V	O	O	A	O	O	A												
۱۳	V	V	V	O	V	O	A	A	O	V													
۱۴	V	V	V	A	V	O	A	O	O														
۱۵	O	O	O	O	V	O	O	V															
۱۶	O	O	O	V	V	V	V																
۱۷	V	V	V	V	V	V																	
۱۸	V	V	V	O	V																		
۱۹	V	V	V	O																			
۲۰	O	O	O																				
۲۱	X	X																					
۲۲	X																						
۲۳																							

در ادامهٔ پژوهش، ماتریس دسترسی نهایی مطابق با روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری به‌دست آمد. نتایج این ماتریس در جدول شمارهٔ چهار به‌نمایش گذاشته است.

جدول شمارهٔ چهار ماتریس نهایی را نشان می‌دهد. در این ماتریس، علائم صفر و یک پس از نوع روابط میان موانع تبیین شدند و پس از اصلاحات انجام‌شده براساس روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری، برخی از این اعداد تغییر یافتند که این مورد با علامت *۱ مشخص شد.

www.SID.ir

Archive of SID

جدول ۴- ماتریس دسترسی نهایی

موانع	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	نفوذ
۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۲	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۵
۳	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۴	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱*	۰	-	-	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱۷
۵	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۶	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۷	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۸	۱	۱	۰	۰	۱	۰	۰	۱*	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱*	۱	۰	۱	۱	۱	۹
۹	۱	۱*	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۷
۱۰	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۱۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۱۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۱۳	۱	۱	۰	۱*	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱۳
۱۴	۱	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۱۰
۱۵	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۱۶	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۱۷	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲۳
۱۸	۰	۱	۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱۱
۱۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۱	۱	۱	۴
۲۰	۱	۱	۰	۱	۰	۰	۰	۱*	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۷
۲۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۳
۲۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۳
۲۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۱	۱	۱	۳
وابستگی	۱۷	۱۹	۱۱	۱۶	۱۴	۱۳	۱۱	۱۷	۱۷	۱۴	۱۱	۱۳	۱۳	۱۵	۱۱	۱۱	۱۱	۱۳	۱۹	۱۳	۲۲	۲۲	۲۳	

جدول شمارهٔ پنج سطح مربوط به هریک از موانع را نشان می‌دهد که سطح‌بندی‌های انجام‌شده براساس خروجی‌ها و ورودی‌های انجام‌شده هستند.

جدول ۵- تعیین سطح موانع شناسایی‌شده

	موانع	سطح
۱	نبود افراد متخصص در مناطق محروم و فقیرنشین در حوزهٔ ورزش	۷
۲	نبود توجه به زیرساخت های مناطق محروم کشور در طراحی برنامه‌های توسعهٔ ورزش	۳
۳	توجه‌نداشتن خانواده‌ها به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور	۸
۴	ارتباطات ضعیف سازمان‌های متولی ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین با سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی کشوری و استانی	۶
۵	نبود پوشش رسانه‌ای مناسب برای مشخص‌کردن ضعف‌های ورزشی در مناطق محروم	۸
۶	استفاده از مدیران غیربومی در ساختار ورزش مناطق محروم و فقیرنشین	۸
۷	وجود تغییرات طبیعی و جغرافیایی در برخی مناطق محروم و ایجاد برخی معضلات طبیعی در این مناطق	۸

www.SID.ir

Archive of SID

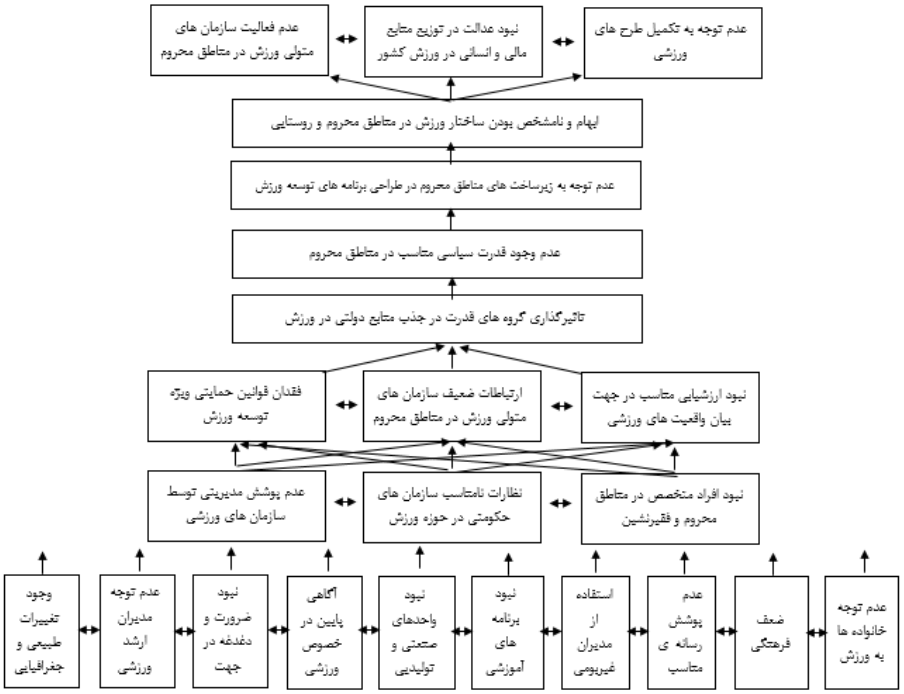
ادامهٔ جدول ۵- تعیین سطح موانع شناسایی‌شده

	موانع	سطح
۸	تأثیرگذاری گروه‌های قدرت در جذب منابع دولتی در ورزش	۵
۹	نبود قدرت سیاسی مناسب در مناطق محروم	۴
۱۰	آگاهی کم در خصوص ظرفیت بالا و استعدادهای ورزشی مناسب این مناطق در حوزه‌های مختلف ورزش	۸
۱۱	نبود برنامه‌های آموزشی در حوزهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین	۸
۱۲	نبود ضرورت و دغدغه درجهت توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور	۸
۱۳	نبود پوشش مدیریتی توسط سازمان‌های ورزشی در همهٔ مناطق محروم و فقیرنشین کشور	۷
۱۴	فقدان قوانین حمایتی ویژهٔ توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور	۶
۱۵	ضعف فرهنگی درخصوص استفادهٔ تمامی اقشار و گروه‌های حاضر در مناطق محروم و فقیرنشین	۸
۱۶	نبود واحدهای صنعتی و تولیدی درجهت حمایت از ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور	۸
۱۷	توجه‌نداشتن مدیران ارشد ورزشی کشور به مقولهٔ توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور	۸
۱۸	نبود ارزشیابی مناسب درجهت بیان واقعیت‌های ورزشی در مناطق محروم کشور	۶
۱۹	ابهام و نامشخص‌بودن ساختار ورزش در مناطق محروم و روستایی	۲
۲۰	نظارت‌های نامناسب سازمان‌های حکومتی در حوزهٔ ورزش مناطق محروم و فقیرنشین	۷
۲۱	نبود عدالت در توزیع منابع مالی و انسانی در ورزش کشور	۱
۲۲	نبود فعالیت سازمان‌های متولی ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین	۱
۲۳	فقدان توجه به تکمیل طرح‌های ورزشی مناطق محروم و فقیرنشین	۱

با توجه به نتایج جدول شمارهٔ پنج مشخص شد که در پژوهش حاضر هشت سطح کلی وجود دارند که این سطوح درقالب مدل در شکل شمارهٔ یک به‌نمایش گذاشته شده است.

www.SID.ir

Archive of SID

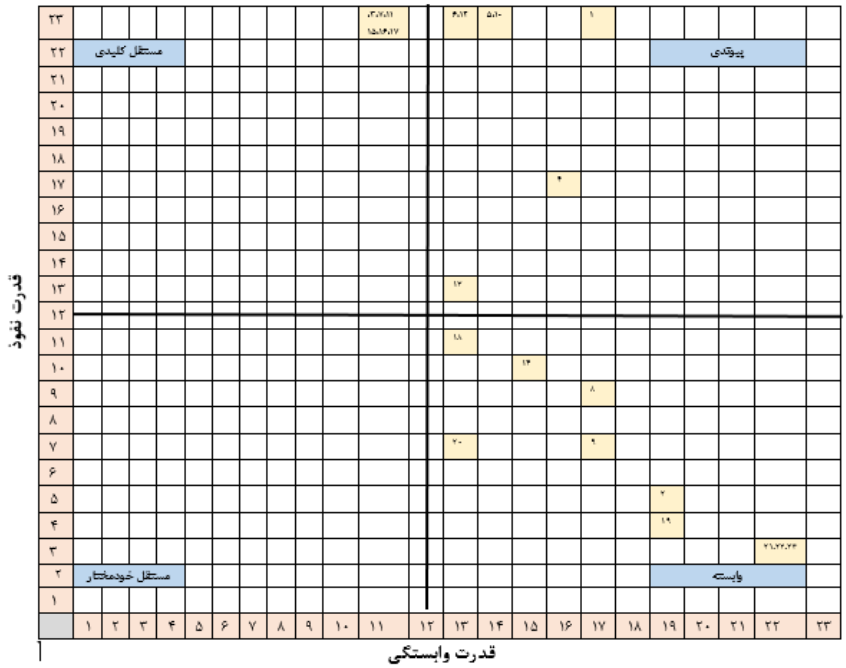
شکل ۱- مدل ساختاری تفسیری موانع فقرزدایی ورزشی

تحلیل میک‌مک

در این مرحله، با استفاده از نرم‌افزار میک‌مک نوع متغیرها با توجه به اثرگذاری و اثرپذیری بر سایر متغیرها مشخص خواهد شد و پس از تعیین قدرت نفوذ یا اثرگذاری و قدرت وابستگی موانع می‌توان تمامی موانع شناسایی‌شده را در یکی از خوشه‌های چهارگانهٔ روش ماتریس اثر متغیرها، در چهار گروه طبقه‌بندی کرد. اولین گروه شامل متغیرهای مستقل (خودمختار) می‌شود که قدرت نفوذ و وابستگی ضعیفی دارند. این متغیرها تاحدودی از سایر متغیرها مجزا هستند و ارتباطات کمی دارند. گروه دوم متغیرهای وابسته هستند که از قدرت نفوذ ضعیف، اما وابستگی زیادی برخوردارند. گروه سوم متغیرهای پیوندی هستند که از قدرت نفوذ و وابستگی زیادی برخوردارند. درواقع، هرگونه عملی بر روی این متغیرها باعث تغییر در سایر متغیرها می‌شود. گروه چهارم متغیرهای مستقل (کلیدی) را در برمی‌گیرد. این متغیرها دارای قدرت نفوذ زیاد و وابستگی کمی هستند. شکل شمارهٔ دو تحلیل میک‌مک را نشان می‌دهد.

www.SID.ir

Archive of SID

شکل ۲- تحلیل میک‌مک

با توجه به جدول شمارهٔ دو مشخص شد که موانع ۲، ۸، ۹، ۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۲۳ جزو موانع وابسته هستند که بیشتر ازسوی سایر موانع تأثیرپذیر هستند. همچنین، نتایج نشان داد که موانع ۱، ۴، ۵، ۶، ۱۰، ۱۲ و ۱۳ جزو موانع پیوندی هستند؛ بدین‌معنی‌که هرگونه عملی روی موانع مشخص‌شده در گروه پیوندی سبب تغییر در سایر متغیرها می‌شود. همچنین، نتایج نشان داد که موانع ۳، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۶ و ۱۷ جزو موانع مستقل کلیدی هستند که سبب تأثیرگذاری بر سایر موانع می‌شوند. علاوه‌براین، نتایج نشان داد که از ۲۳ مانع شناسایی‌شده، هیچ‌کدام جزو متغیرهای مستقل خودمختار نیستند.

بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر، علاوه‌بر شناسایی موانع فقرزدایی در ورزش، با استفاده از روش تحلیل عاملی اکشتافی به دسته‌بندی این موانع پرداخته شد. درنهایت، مشخص شد که پنج دسته مانع شامل موانع مدیریتی، فرهنگی، زیرساختی، انسانی و حقوقی- قانونی ازجمله موانع موجود در فقرزدایی ورزشی در کشور هستند. در پژوهش‌های اندکی به دسته‌بندی موانع موجود در فقرزدایی در ورزش

www.SID.ir

Archive of SID

پرداخته شده است. این مسئله ناشی از مطالعات جامع در این حوزه است. آدوم و همکاران (۲۰۱۶) اشاره کردند که موانع فرهنگی، موانع مدیریتی و موانع زیرساختی ازجمله مشکلات در مسیر توسعه و گسترش ورزش در محله‌ها و مناطق هستند. همچنین، فریدمن و همکاران (۲۰۰۴) اشاره کردند که موانع مدیریتی و موانع حقوقی ازجمله موانع موجود در مسئلهٔ فقرزدایی ورزشی هستند؛ بااین‌وجود، موانع موجود در فقرزدایی ورزشی در محیط‌های مختلف تفاوت‌های محسوسی دارد. گیرگینوو و هیلز (۲۰۰۸) مشخص کردند که در محیط‌های مختلف، فقرزدایی ورزشی شرایط متفاوتی دارد. آنان بیان کردند که نبود رویدادهای بزرگ ورزشی و مسائل فرهنگی ازجمله موانع مهم در مسیر توسعهٔ ورزش در تمامی محلات و مناطق شهر لندن هستند؛ ازاین‌رو، با توجه به نتایج پژوهش حاضر مشخص شد که در شرایط فعلی کشور، موانع گسترده‌ای در حوزه‌های مدیریتی، فرهنگی، زیرساختی، قانونی- حقوقی و انسانی در توسعهٔ فقرزدایی ورزشی وجود دارد. این مسئله نشان‌دهندهٔ مشکلات بسیار درزمینهٔ فقرزدایی ورزشی در کشور است که این مشکلات در تمامی ابعاد و حوزه‌ها نمود کرده‌اند و سبب ایجاد محدودیت درجهت فقرزدایی ورزشی شده‌اند.

در پژوهش حاضر، علاوه‌بر شناسایی موانع فقرزدایی در ورزش به تحلیل این موانع و درنهایت، رسم مدل ساختاری این موانع درخصوص فقرزدایی ورزشی در کشور ایران پرداخته شد. در این پژوهش، ۲۳ مانع درخصوص فقرزدایی در ورزش شناسایی شدند. با بررسی‌های انجام‌شده، پژوهشی که به‌صورت جامع و ساختارمند به بررسی موانع در حوزهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین و همچنین، به بررسی موانع گسترش فقرزدایی ورزشی پرداخته باشد، یافت نشد. برخی پژوهش‌ها به این موانع اشارهٔ کوتاهی داشتند؛ اما بررسی‌های جامع در این حوزه که به شناسایی موانع فقرزدایی ورزشی پرداخته باشند، یافت نشد. الاوای و همکاران (۲۰۰۷) موانع تجهیزاتی را جزو موانع ضروری در توسعهٔ ورزش در مناطق محروم مشخص کردند؛ اما در پژوهش حاضر این مانع به‌عنوان موانع فقرزدایی ورزشی در کشور مشخص نشد؛ ازاین‌رو، می‌توان بیان کرد که نتایج پژوهش حاضر درخصوص شناسایی موانع فقرزدایی ورزشی با نتایج پژوهش الاوای و همکاران (۲۰۰۷) ناهم‌خوان است. در تفسیر علل وجود این ناهم‌خوانی لازم است ذکر شود که برآیند فقر در ورزش سبب نبود تجهیزات و برنامه‌های ورزشی است؛ بنابراین، در پژوهش حاضر این مسئله به‌عنوان یکی از مسائل نشأت گرفته‌شده از فقر ورزشی در کشور مشخص شد.

نتایج پژوهش حاضر مشخص کرد که مانع توجه‌نداشتن خانواده‌ها به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، نبود ارزشیابی مناسب درجهت بیان واقعیت‌های ورزشی در مناطق محروم کشور، نبود پوشش رسانه‌ای مناسب برای مشخص‌کردن ضعف‌های ورزشی در مناطق محروم، استفاده از مدیران غیربومی در ساختار ورزش مناطق محروم و فقیر نشین و نبود افراد متخصص در مناطق

www.SID.ir

Archive of SID

محروم و فقیرنشین در حوزۀ ورزش، ازجمله موانع کلیدی و زیربنایی در شکل‌گیری فقر ورزشی در مناطق محروم و فقیرنشین کشور هستند. این مسئله در پژوهش‌های نوگورا و همکاران (۲۰۱۶) و کرامر و همکاران (۲۰۱۷) تأیید شده بود؛ ازاین‌رو، می‌توان نتایج پژوهش حاضر را با نتایج پژوهش‌های نوگورا و همکاران (۲۰۱۶) و کرامر و همکاران (۲۰۱۷) هم‌خوان تلقی کرد. نتایج پژوهش حاضر به‌خوبی مشخص کرد که وجود موانعی ازجمله توجه‌نداشتن خانواده‌ها به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، نبود ارزشیابی مناسب درجهت بیان واقعیت‌های ورزشی در مناطق محروم کشور، نبود پوشش رسانه‌ای مناسب درجهت مشخص‌کردن ضعف‌های ورزشی در مناطق محروم، استفاده از مدیران غیربومی در ساختار ورزش مناطق محروم و فقیرنشین و نبود افراد متخصص در مناطق محروم و فقیرنشین در حوزۀ ورزش سبب می‌شوند تا شروع محرومیت‌های ورزشی در مناطق محروم و فقیرنشین شکل گیرد و این مسئله سبب شود تا فقر ورزشی در این مناطق به‌وجود آید. بدین‌صورت باید اظهار کرد که این موانع به‌عنوان موانع کلیدی سبب بروز مشکلات بی‌شماری در این حوزه می‌شوند. توجه‌نداشتن خانواده‌ها و نبود پوشش رسانه‌ای درکنار نبود ارزشیابی‌های مناسب در حوزۀ ورزش در این مناطق، سبب می‌شوند تا موانع دیگری ازجمله نبود ضرورت و دغدغه درجهت توسعۀ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور و آگاهی کم درخصوص ظرفیت بالا و استعدادهای ورزشی مناسب این مناطق در حوزه‌های مختلف ورزش به‌وجود آیند.

این مسئله سبب می‌شود تا اهمیت توجه به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور به پایین‌ترین حد خود برسد. گیرگینوو و هیلز (۲۰۰۸) اشاره کردند که درک‌نکردن ضرورت توسعۀ ورزش در مناطق محروم و همچنین، ازبین‌بردن فقر ورزشی سبب می‌شود تا افراد برخی مناطق از ورزش به دور باشند. این مسئله نیز در پژوهش حاضر به‌خوبی مشخص شد که وجود موانعی ازجمله نبود ضرورت و دغدغه درجهت توسعۀ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور و آگاهی کم درخصوص ظرفیت بالا و استعدادهای ورزشی مناسب این مناطق در حوزه‌های مختلف ورزش سبب شکل‌گیری آسیب‌های جدی ازجمله فقدان قوانین حمایتی ویژۀ توسعۀ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، توجه‌نداشتن مدیران ارشد ورزشی کشور به مقولۀ توسعۀ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، نبود پوشش مدیریتی توسط سازمان‌های ورزشی در همۀ مناطق محروم و فقیرنشین کشور و نظارت‌های نامناسب سازمان‌های حکومتی در حوزۀ ورزش مناطق محروم و فقیرنشین می‌شود. این مسئله می‌تواند بحران ورزشی را در مناطق محروم و فقیرنشین حادتر کند و به‌نوعی در توسعۀ فقر ورزشی به‌شکل بسیار مشخص‌شده‌ای مؤثر باشد. به این مسئله در پژوهش وان میدلکوپ و همکاران (۲۰۱۷) اشاره شده بود؛ ازاین‌رو، نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش وان

www.SID.ir

Archive of SID

میدلکوپ و همکاران (۲۰۱۷) هم‌خوانی دارد. وجود مشکلات مدیریتی ازجمله پوشش مدیریتی در مناطق محروم سبب می‌شود تا در ارتباط با قوانین حمایتی درخصوص ورزش در مناطق نیازمند توسعه مشکلات بسیاری به‌وجود آید و افزون‌براین، نظارت‌های نامناسب در امر ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور به‌وجود آیند. این مسئله، خود پایه‌گذار موانع بی‌شمار بسیاری ازجمله نبود قدرت سیاسی مناسب در مناطق محروم و تأثیرگذاری گروه‌های قدرت در جذب منابع دولتی در ورزش می‌شود. این موانع و مشکلات جزء جدانشدنی هر جامعه‌ای هستند و همیشه قدرت‌های سیاسی نقش تعیین‌کننده‌ای در برنامه‌ریزی‌ها در هر حوزه و در هر کشوری دارند؛ اما در ارتباط با ورزش، تأثیرگذاری‌های قدرت‌های سیاسی سبب می‌شوند تا نه‌تنها توسعهٔ ورزش در مناطق و افراد نیازمند بیشتر شود، بلکه سبب کاهش منابع در این حوزه شود و به‌طورکلی، ورزش مناطق محروم و فقیرنشین را مختل کند. توجه به موفقیت‌های کوتاه‌مدت مدیران ورزشی در کشور سبب شده است تا آنان بیشتر تمرکز مدیریتی خود را در آبادکردن ورزش در مناطق شهری و پرجمعیت بگذارند و سایر مناطق را در اولویت کاری خود قرار ندهند.

نتایج تحلیل میک‌مک نشان داد که هیچ‌یک از موانع در دستهٔ متغیرهای مستقل و خودمختار قرار نداشتند. این مسئله نشان‌دهندهٔ اطلاعات جالبی درخصوص موانع فقرزدایی ورزشی در کشور است؛ به‌طوری‌که موانع موجود در حوزهٔ فقرزدایی ورزشی به‌صورت خودمختار اعمال نفوذ نمی‌کنند. فریدمن و همکاران (۲۰۰۴) بیان کردند که موانع حاضر در حوزهٔ فقرزدایی ورزشی بر یکدیگر اثرهای متقابل دارند. این مسئله نشان‌دهندهٔ این امر مهم است که روند شکل‌گیری فقرزدایی در ورزش به‌نوعی متأثر از مجموعه‌ای اتفاقات است که این مسئله به‌صورت فرایندی سبب شکل‌گیری فقرزدایی در ورزش می‌شود. همچنین، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که موانع نبود توجه به زیرساخت‌های مناطق محروم کشور در طراحی برنامه‌های توسعهٔ ورزش، تأثیرگذاری گروه‌های قدرت در جذب منابع دولتی در ورزش، نبود قدرت سیاسی مناسب در مناطق محروم، فقدان قوانین حمایتی ویژهٔ توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، نبود ارزشیابی مناسب درجهت بیان واقعیت‌های ورزشی در مناطق محروم کشور، ابهام و نامشخص‌بودن ساختار ورزش در مناطق محروم و روستایی، نظارت‌های نامناسب سازمان‌های حکومتی در حوزهٔ ورزش مناطق محروم و فقیرنشین، نبود عدالت در توزیع منابع مالی و انسانی در ورزش کشور، نبود فعالیت سازمان‌های متولی ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین و توجه‌نداشتن به تکمیل طرح‌های ورزشی مناطق محروم و فقیرنشین، ازجمله متغیرهای وابسته هستند که شکل‌گیری این موانع تحت‌تأثیر سایر موانع هستند. تمامی این مسئله در پژوهش‌ها موردبحث قرار نگرفته است؛ اما رید (۲۰۱۷) اشاره کرده است که توجه‌نداشتن به فقرزدایی ورزشی خود دلیلی بر برهم‌خوردن تعادل قدرت سیاسی در

www.SID.ir

Archive of SID

مناطق محروم است. کوهن و همکاران (۲۰۱۲) نیز مشخص کردند که فقدان برنامه‌ریزی درخصوص رفع محرومیت در ورزش سبب شکل‌گیری نظارت‌های نامناسب در حوزهٔ ورزش در مناطق محروم می‌شود. همچنین، برخی موانع ازجمله نبود فعالیت سازمان‌های متولی ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین و نبود توجه به تکمیل طرح‌های ورزشی مناطق محروم و فقیرنشین، ازجمله موانع شناسایی‌شده در روش دلفی بودند که مشخص شد به‌عنوان متغیرهای وابسته تحت‌تأثیر سایر موانع قرار می‌گیرند. همچنین، نتایج نشان داد که نبود افراد متخصص در مناطق محروم و فقیرنشین در حوزهٔ ورزش، ارتباطات ضعیف سازمان‌های متولی ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین با سازمان‌های ورزشی و غیرورزشی کشوری و استانی، نبود پوشش رسانه‌ای مناسب درجهت مشخص‌کردن ضعف‌های ورزشی در مناطق محروم، استفاده از مدیران غیربومی در ساختار ورزش مناطق محروم و فقیرنشین، آگاهی کم درخصوص ظرفیت بالا و استعدادهای ورزشی مناسب این مناطق در حوزه‌های مختلف ورزش، نبود ضرورت و دغدغه درجهت توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور و نبود پوشش مدیریتی توسط سازمان‌های ورزشی در همهٔ مناطق محروم و فقیرنشین کشور، ازجمله متغیرهای پیوندی هستند. تغییر در این موانع سبب تأثیرگذاری بر سایر موانع می‌شود. واندرمرسچن و همکاران (۲۰۱۷) اشاره کردند که نبود افراد متخصص سبب می‌شود مشکلات بسیاری در حوزهٔ فقرزدایی به‌وجود آیند. کرامر و همکاران (۲۰۱۷) بیان کردند که نبود پوشش رسانه‌ای سبب می‌شود تا سایر موانع در حوزهٔ فقرزدایی به‌وجود آیند. آنان اشاره داشتند که این مسئله خود ناشی از سوءمدیریت در مناطق محروم و فقیرنشین است؛ ازاین‌رو، می‌توان چنین گفت که نتایج پژوهش حاضر با نتایج مطالعات واندرمرسچن و همکاران (۲۰۱۷) و کرامر و همکاران (۲۰۱۷) هم‌خوانی دارد.

افزون‌براین، پژوهش حاضر مشخص کرد که برخی موانع ازجمله توجه‌نداشتن خانواده‌ها به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، وجود تغییرات طبیعی و جغرافیایی در برخی مناطق محروم و ایجاد برخی معضلات طبیعی در این مناطق، نبود برنامه‌های آموزشی در حوزهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین، ضعف فرهنگی درخصوص استفادهٔ تمامی اقشار و گروه‌های حاضر در مناطق محروم و فقیرنشین، نبود واحدهای صنعتی و تولیدی درجهت حمایت از ورزش در مناطق محروم و فقیر نشین کشور و توجه‌نداشتن مدیران ارشد ورزشی کشور به مقولهٔ توسعهٔ ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، در گروه متغیرهای مستقل اصلی مشخص شدند که سبب ایجاد و شکل‌گیری سایر موانع می‌شوند. هودگی و همکاران (۲۰۱۷) بیان کردند که توجه‌نداشتن خانواده‌ها به ورزش، خود مانعی کلیدی در حوزهٔ فقرزدایی ورزشی است که سبب شکل‌گیری سایر موانع

www.SID.ir

Archive of SID

می‌شود. هائودنهوسی[1] (۲۰۱۸) نیز مطرح کرد که توجه‌نداشتن مدیران به مقولهٔ توسعهٔ ورزش در مناطق محروم سبب می‌شود تا خود، سایر موانع در این حوزه را تشکیل دهد؛ ازاین‌رو، می‌توان چنین گفت که نتایج پژوهش حاضر با نتایج مطالعات هودگی و همکاران (۲۰۱۷) و هائودنهوسی (۲۰۱۸) هم‌خوان است. به‌نظر می‌رسد که برنامه‌ریزی‌های بلندمدت درخصوص مدیریت فقرزدایی در ورزش کشور، نیازمند توجه به این موانع به‌عنوان موانع مهم و اثرگذار هستند. موانع مستقل کلیدی در این حوزه سبب شده‌اند تا در روند برخی موانع دیگر تأثیرگذار باشند و خود به بدترشدن وضعیت فقرزدایی ورزشی در کشور کمک کند.

به‌نظر می‌رسد در مسیر فقرزدایی ورزشی در کشور، برخی موانع از دل موانع موجود شکل می‌گیرند. این مسئله سبب می‌شود تا گذر زمان وضعیت موانع فقرزدایی ورزشی را تشدید کند و این مسئله به بروز سایر موانع منجر شود؛ ازاین‌رو، بررسی موانع اولیه در مسیر فقرزدایی ورزشی سبب می‌شود تا در وضعیت معمول از بروز بحران‌های بیشتر در این حوزه جلوگیری شود؛ بنابراین، توجه به موانع کلیدی در این حوزه در بدبینانه‌ترین حالت فقر ورزشی را در وضعیت فعلی ساکن نگه می‌دارد و در وضعیت خوش‌بینانه سبب رفع سایر موانع در مسیر فقرزدایی ورزشی می‌شود. با توجه به نتایج پژوهش حاضر، برای توسعهٔ فقرزدایی ورزشی در کشور پیشنهاد می‌شود با پوشش رسانه‌ای مناسب از وضعیت موجود ورزشی در این مناطق، واقعیت‌های ورزشی بسیاری از مناطق کشور رسانه‌ای شود تا از این طریق ضرورت توسعهٔ ورزش در این مناطق به گوش همگان برسد. افزون‌براین، با تقویت مسائل فرهنگی در کشور و به‌خصوص در مناطق محروم کشور می‌توان انتظار داشت که افراد حاضر در این مناطق و کسانی که فقر ورزشی دارند، به‌خوبی شرایط خود را درک کنند و تلاش‌هایی درجهت برون‌رفت از وضعیت ساکن ورزشی خود داشته باشند. همچنین، با پرورش و استفاده از مدیران بومی در ورزش مناطق محروم می‌توان دلسوزی مدیران ورزشی این مناطق را به‌حداکثر رساند. همچنین، با تغییر در ساختار ورزشی در مناطق روستایی و محروم کشور و حتی ایجاد مراکز توسعهٔ ورزش در این مناطق، برای بهبود نظارت‌ها و ارزشیابی‌ها در این حوزه سعی شود. همچنین، با ایجاد کارگروه‌های تخصصی برای بررسی وضعیت ورزشی در این مناطق می‌توان برنامه‌ریزی درجهت توسعهٔ ورزش در کشور و رفع فقرزدایی ورزشی در کشور را سرعت بخشید.

درزمینهٔ ورزش و فواید آن پژوهش‌های بسیاری انجام شده‌اند و از کارکردهای آن در تمامی سطوح افراد اطلاعات کافی دردسترس است. افزون‌براین، اهمیت وجود عدالت در توزیع منابع نیز به‌خوبی بررسی شده است. این درحالی است که لزوم عدالت در توزیع منابع و برنامه‌ها بیشتر در سازمان‌های ورزشی بررسی شده بود و در حوزهٔ ورزش و ابعاد مختلف آن در جامعه، پژوهش‌هایی انجام نشده‌اند.

1. Haudenhuyse

www.SID.ir

Archive of SID

پژوهش حاضر علاوه‌بر بررسی فقرزدایی در ورزش و موانع شکل‌گیری آن در کشور سبب شد تا شواهد علمی درخصوص فقرزدایی در ورزش کشور وجود داشته باشد. افزون‌براین، علاوه‌بر استفاده از مدل‌سازی ساختاری تفسیری، برای دسته‌بندی و ایجاد رتبه‌بندی درخصوص موانع شناسایی‌شده سعی شد. درنهایت، پژوهش حاضر به‌خوبی مشخص کرد که مانع توجه‌نداشتن خانواده‌ها به ورزش در مناطق محروم و فقیرنشین کشور، نبود ارزشیابی مناسب درجهت بیان واقعیت‌های ورزشی در مناطق محروم کشور، نبود پوشش رسانه‌ای مناسب درجهت مشخص‌کردن ضعف‌های ورزشی در مناطق محروم، استفاده از مدیران غیربومی در ساختار ورزش مناطق محروم و فقیرنشین و نبود افراد متخصص در مناطق محروم و فقیرنشین در حوزۀ ورزش، ازجمله موانع کلیدی و زیربنایی در شکل‌گیری فقر ورزشی در مناطق محروم و فقیر نشین کشور محسوب می‌شوند.

منابع

1. Adom, N. A. A., De Coning, C., Bitugu, B. B., & Keim, M. (2016). Trends and tendencies in the facilitation and training of sport and development programmes for the youth: Lessons of experience from African cases: Sport for development. African Journal for Physical Activity and Health Sciences, 22(32), 908-19.
2. Chapin, T. S. (2004). Sports facilities as urban redevelopment catalysts: Baltimore's Camden Yards and Cleveland's Gateway. Journal of the American Planning Association, 70(2), 193-209.
3. Coalter, F., Allison, M., & Taylor, J. (2000). The role of sport in regenerating deprived urban areas. University of Edinburgh publisher, 55.
4. Cohen, D. A., Han, B., Derose, K. P., Williamson, S., Marsh, T., Rudick, J., & McKenzie, T. L. (2012). Neighborhood poverty, park use, and park-based physical activity in a Southern California city. Social Science & Medicine, 75(12), 2317-25.
5. Darnell, S. C. (2010). Power, politics and sport for development and peace: Investigating the utility of sport for international development. Sociology of sport journal, 27(1), 54-75.
6. Darnell, S. (2016). Sport as a means of advancing international development. UN Chronicle, 53(2), 27-9.
7. De Grace, L. A., Knight, C. J., Rodgers, W. M., & Clark, A. M. (2017). Exploring the role of sport in the development of substance addiction. Psychology of Sport and Exercise, 28, 46-57.
8. Ebrahimi, k. (2016). Designing a model for assessing the quality of e-government services with a combined approach to ISM and DEMATEL (A case study: Government office of the Islamic Republic of Iran) (Master's thesis). Imam Sadiq University, Tehran. (Persian).
9. Ellaway, A., Kirk, A., Macintyre, S., & Mutrie, N. (2007). Nowhere to play? The relationship between the location of outdoor play areas and deprivation in Glasgow. Health & Place, 13(2), 557-61.

www.SID.ir

Archive of SID

10. Faisal, M., Banwet, D. K. & Shankar, R. (2006). Supply chain risk mitigation: Modelling the enablers, Business Process Management, 12(4), 535-52.
11. Fontes, P., Fontes, P. R. R., & De Hollanda, B. B. (Eds.). (2014). The country of football: Politics, popular culture and the beautiful game in Brazil. Hurst & Company Limited, 104.
12. Friedman, M. T., Andrews, D. L., & Silk, M. L. (2004). Sport and the façade of redevelopment in the postindustrial city. Sociology of Sport Journal, 21(2), 119-39.
13. Giulianotti, R., Collison, H., Darnell, S., & Howe, D. (2017). Contested states and the politics of sport: The case of Kosovo–division, development, and recognition. International Journal of Sport Policy and Politics, 9(1), 121-36.
14. Girginov, V., & Hills, L. (2008). A sustainable sports legacy: Creating a link between the London Olympics and sports participation. The international journal of the history of sport, 25(14), 2091-116.
15. Ghasemi, H., Tojari, F., Boroujerdi Alawi, M., Emami, H., & Amiri, M. (2012). Content analysis of physical education instructors' views on sport components from 1357 to 1388. Sports Management, 13, 137-52. (Persian).
16. Haudenhuyse, R. (2018). The impact of austerity on poverty and sport participation: Mind the knowledge gap. International Journal of Sport Policy and Politics, 4(1), 1-11.
17. Hodge, C. J., Kanters, M. A., Forneris, T., Bocarro, J. N., & Sayre-McCord, R. (2017). A family thing: Positive youth development outcomes of a sport-based life skills program. Journal of Park & Recreation Administration, 35(1), 34-50.
18. Humpel, N., Owen, N., & Leslie, E. (2002). Environmental factors associated with adults' participation in physical activity: A review. American Journal of Preventive Medicine, 22(3), 188-99.
19. Kramer, D., Lakerveld, J., Stronks, K., & Kunst, A. E. (2017). Uncovering how urban regeneration programs may stimulate leisure-time walking among adults in deprived areas: A realist review. International Journal of Health Services, 47(4), 703-24.
20. Lyons, R. A., Delahunty, A. M., Heaven, M., McCabe, M., Allen, H., & Nash, P. (2000). Incidence of childhood fractures in affluent and deprived areas: population-based study. British Medical Journal, 320(7228), 149-58.
21. Nawaran, A. (2018). Identifying and prioritizing educational issues of E-learning courses at Tarbiat Modares University based on interpretative structural modeling methodology (Master's thesis). Tarbiat Modarres University, Tehran. (Persian).
22. Nogueira, H., Gama, A., Machado-Rodrigues, A., Mourão, I., Rosado Marques, V., & Padez, C. (2016). Deprivation, sport facilities, physical activity: the obesogenic environment of Portuguese childrenHelena Nogueira. European Journal of Public Health, 26, 25-39.
23. Reid, G. (2017). A fairytale narrative for community sport? Exploring the politics of sport social enterprise. International Journal of Sport Policy and Politics, 9(4), 597-611.
24. Vandermeerschen, H., Van Regenmortel, T., & Scheerder, J. (2017). There are alternatives, but your social life is gurtailed: Poverty and sports participation from an insider perspective. Social Indicators Research, 133(1), 119-38.

www.SID.ir

Archive of SID

25. Van Middelkoop, M., Ligthart, K. A., Paulis, W. D., van Teeffelen, J., Kornelisse, K., & Koes, B. W. (2017). A multidisciplinary intervention programme for overweight and obese children in deprived areas. Family Practice, 34(6), 702-7.
26. Warfield, J.W. (1974). Developing interconnected matrices in structural modelling, IEEE transcript on systems, Men and Cybernetics, 4(1), 51-81.
27. Webb, E. (2016). Positive youth development, sport and communities: Research trends and future directions. International Journal of Sport Psychology, 47(2), 165-86.

استناد به مقاله

رنجبری، شیدا.، آقازاده، اکبر.، و چمن‌گلی، عبدالله. (۱۳۹۷). تحلیل موانع فقرزدایی ورزشی در ایران. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۰ (۵۰)، ۸۶-۶۳. شناسهٔ دیجیتال: 10.22089/smrj.2018.5292.2039

Ranjbari, Sh., Agha Zadeh, A., & Chamangoli, A.A. (2018). Study of the Barriers Sports Poverty Reduction in Iran. Sport Management Studies. 10(50): 63-86. (Persian). Doi: 10.22089/smrj.2018.5292.2039

www.SID.ir

Archive of SID

Study of the Barriers Sports Poverty Reduction in Iran

Sh. Ranjbari[1], A.A. Agha Zadeh[2], A. Chamangoli[3]

1. Assistant Professor of Sport Management, Islamic Azad University, Urmia Branch, The city of Urmia*
2. Assistant Professor of Sport Management, Islamic Azad University, Urmia Branch, The city of Urmia
3. Ph.D. in Sport Management, Islamic Azad University, Urmia Branch, The city of Urmia

Received: 2017/12/28 **Accepted: 2018/04/28**

Abstract

The purpose of this study was to investigate the barriers of sport Poverty Reduction in Iran through structural interpretation modeling. The present study was Analytical descriptive method. The statistical population of the study consisted of sports management experts who have sufficient experience in policy areas as well as appropriate knowledge about issues related to poverty in sport. The research instrument was a researcher-made questionnaire with 23 questions that included 23 preventive measures for the elimination of sport in Iran. questionnaire of structure Validity was approved exploratory factor analysis method. Reliability of this questionnaire was confirmed by using Cronbach's alpha ($\alpha = 0.88$). The whole process of analyzing the data was done in SPSS and MicMac software. The results of this study showed that some barriers such as lack of attention of families to sport in deprived and poor areas of the country, the existence of natural and geographical changes in some deprived areas, and the creation of some natural disadvantages in these areas, lack of training programs in the field of sports in the regions Deprived and poor, cultural weakness regarding the use of all classes and groups in deprived and poor areas, lack of industrial and production units to support sport in the deprived and poorly populated areas of the country, and the lack of attention of senior sports managers of the country to the development of sport In the deprived and impoverished regions of the country, the main independent variables were identified The creation and formation of other barriers.

Keywords: Poverty Reduction, Deprivation, Sport, Justice, Rural

* Corresponding Author Email: ranjbarisheida@yahoo.com

www.SID.ir